

RECHTSPRAAK

werknemer/BTS en inlener

Instructie ‘niet lossen’ onvoldoende om zorgplicht ex artikel 7:658 BW aan te nemen. Terbeschikkingstelling veiligheidsschoenen. Zelfstandig onderzoek naar klacht ontbreken ‘cao-verzekering’.

Werknemer is sinds 2007 als uitzendkracht in dienst van BTS. Werknemer is uitgezonden naar X. Werknemer dient voor X tuinmachines te transporteren naar Spanje. In Spanje heeft werknemer bij het lossen van deze machines een ongeval overkomen. Hij is op enig moment bij het lossen van de tuinmachines in de aanhanger van de vrachtwagen gaan staan, waarbij hij met een teen onder een van de lepels van de bij het lossen gebruikte heftruck klem kwam te zitten. Ten gevolge hiervan heeft hij schade opgelopen in de vorm van verlies van de top van de grote teen van zijn linkervoet en een kneuzing van zijn rechterhand. Op 4 september 2007 is werknemer vanuit Spanje teruggevlogen naar Nederland. X en BTS waren op grond van artikel 51 van de CAO voor het Beroepsgoederenvervoer over de weg en de verhuur van mobiele kranen 2007 en 2008 verplicht een ongevallenverzekering voor werknemer af te sluiten. X had ten tijde van het voorval een ongevallenverzekering gesloten, die voor dit voorval echter geen dekking bood. Werknemer stelt BTS en X aansprakelijk voor de door hem geleden schade. De kantonrechter en het hof hebben de gevorderde verklaring voor recht afgewezen, stellende dat er geen sprake is geweest van een schending van de zorgplicht. Zowel BTS als X hebben werknemer de uitdrukkelijke instructie gegeven niet te lossen. In cassatie klaagt werknemer dat ten onrechte voorbij is gegaan aan zijn stellingen dat er complicaties waren waardoor hij genoodzaakt was mee te helpen, hem geen veiligheidsschoenen ter beschikking waren gesteld en dat zijn klacht over het ontbreken van een verzekering is afgedaan onder verwijzing naar het ‘ontbreken van de zorgplichtschending ex art. 7:658 BW’.

De Hoge Raad oordeelt als volgt. Niet valt in te zien dat de omstandigheid dat werknemer was geïnstrueerd om de lading niet zelf te lossen, afdoet aan de zorgplicht van BTS en X om geëigende veiligheidsmaatregelen te treffen. Niet steeds zal voor een chauffeur goed te bepalen zijn of een handeling moet worden gerekend tot het lossen van de lading. Indien de aanleiding tot het voorval is geweest dat werknemer het zeildoek van de vrachtwagen ging losmaken omdat het dreigde te worden beschadigd, zoals hij als getuige heeft verklaard, behoefde voor hem niet duidelijk te zijn of dit als ‘lossen’ moest worden aangemerkt. Bovendien dienden BTS en X ermee rekening te houden dat werknemers wel eens nalaten de voorzichtigheid in acht te nemen die ter voorkoming van ongelukken geraden is (vgl. HR 7 december 2012, ECLI:NL:HR:2012:BX7590, NJ 2013/11). In cassatie moet veronderstellenderwijs ervan worden uitgegaan dat X en BTS geen veiligheidsschoenen aan

werknemer hebben verstrekt en dat dergelijke schoenen hadden kunnen bijdragen aan voorkoming of beperking van het letsel. Hiervan uitgaande, getuigt het oordeel van het hof van een onjuiste rechtsopvatting. Dat oordeel houdt immers in dat X en BTS reeds aan hun uit artikel 7:658 BW voortvloeiende zorgplicht hebben voldaan door werknemer voldoende duidelijk te instrueren om niet zelf te lossen en ook niet bij het lossen te helpen. Indien X of BTS wel veiligheidsschoenen ter beschikking heeft gesteld, dan gaat de zorgplicht niet zover dat ook gecontroleerd moet worden of werknemer ze meeneemt in de vrachtwagen.

Werknemer klaagt terecht dat het hof heeft miskend dat het verwijt dat X en BTS in strijd met de van toepassing zijnde cao hebben nagelaten om ten behoeve van werknemer een ongevallenverzekering af te sluiten, dient te worden aangemerkt als een zelfstandig verwijt naast het verwijt dat zij de uit artikel 7:658 BW voortvloeiende zorgplicht niet zijn nagekomen. De ongegrondheid van het als eerste vermelde verwijt vloeit dus niet reeds voort uit de ongegrondheid van het tweede. Ook betoogt het onderdeel terecht dat de feitelijke grondslag van de vordering van werknemer het hof aanleiding had moeten geven deze vordering, onder aanvulling van rechtsgronden, mede te beoordelen op basis van artikel 6:74 BW. Weliswaar heeft het hof het bezwaar van X en BTS tegen de aanvulling door werknemer van de grondslag van de vordering met (onder meer) artikel 6:74 BW gehonoreerd en die aanvulling op die grond buiten beschouwing gelaten, maar dat laat onverlet dat het hof, gelet op artikel 25 Rv, ambtshalve had moeten onderzoeken of artikel 6:74 BW op het vaststaande feitencomplex van toepassing is.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-12-2014

ECLI: ECLI:NL:HR:2014:3519

Zaaknummer: 13/03613

Rechters: E.J. Numann, A.H.T. Heisterkamp, C.E. Drion, M.V. Polak en T.H. den Tanja-van Broek

Advocaten: P. Kuipers, R.L. Bakels en A. van Staden ten Brink

Wetsartikelen: 7:658 BW en 6:74 BW